

Kolonnan kyydistä jäätiin
eikä tienoossa tuttua näy
vain sääsket ne kimpussa häärii
niin outo se sävel mi oksissa soi
ja vaik linnutkin sinessä ilakoi
Minä tervehdin levottomuutta

Teitä tuttuja monta
vaan viitat vieraita lie
voi matkaaajaa onnetonta
kun ulkopuolelle tarinan jää
mitä kertoilevat kuuset keskenään
Minä tervehdin yksinäisyyttä

Lomassa suojaيسان lehdon
jossa vartensa suoraksi saa
minä vaipuisin sammalen kehtoon
ja nukkuisin aamulla herroiksi vaan
jos ei yö olis rengikseen palkannutkaan
niinpä levolle hyvästit heitän

ja tietäni jatkamaan lähdin
yks aatoksein ainoain
ja taivaskin tuhansin tähdin
minut ohjastaa oikeaan kulkemaan
tuttu hahmo siel kättään jo heiluttaa
Minä tervehdin tulijaa tummaa